

PROSLOV

U kršćanstvu vrijeme ima veliko značenje. Unutar vremena biva stvoren svijet, u njemu se odvija povijest spasenja, koja ima svoj vrhunac u "punini vremena" utjelovljenja Riječi i svoj cilj u ponovnom Kristovom dolasku.¹ Vječnost je ušla u vrijeme i čovjek, kao povijesno biće, u vremenu susreće Vječnoga. "U Isusu Kristu, utjelovljenoj Riječi, vrijeme postaje neka dimenzija Boga, koji je sam u sebi vječan."² Iz ovog odnosa Boga s vremenom rađa se dužnost da vrijeme posvetimo. Stoga su dvije tisuće godina od rođenja Kristova povod kršćanima da promisle svoju ulogu u svijetu, posebno zbog istaknute uloge koju je kršćanstvo imalo u ova dva tisućljeća.

U tom smislu je godišnji Teološko-pastoralni seminar (TPS) za trajnu formaciju svećenika u Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji, održan na Teologiji u Đakovu od 22. do 24. rujna 1999. godine, bio naslovljen: *Kršćanstvo na koncu drugoga tisućljeća*. Prvoga dana predavači su govorili o suvremenim putovima vjere u današnjem svijetu te dali pregled religijske slike svijeta na koncu drugoga tisućljeća, s posebnim osvrtom na sliku kršćanstva. Posebna pažnja bila je posvećena novim religioznim pokretima u Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji. Drugoga dana seminara promišljalo se o kršćanstvu kao kvascu novog svijeta i doprinosu što ga ono može pružiti današnjem svijetu. Krist kao svjetlo na životnoj stazi, bila je tema trećeg dana seminara. Predavači su nastojali ukazati na nove perspektive i putove evangelizacije nadolaskom trećeg tisućljeća kao i na nove oblike crkvenog zajedništva, posebno očitovane u pravičnosti i solidarnosti.

Tijekom svih predavanja posebna pažnja bila je usmjerena na promišljanje o posljedicama koje je sekularizacija učinila na europskom kontinentu te tako i na našim prostorima. "Europa kojoj smo poslani pretrpjela je takve i tolike kulturalne, političke, društvene i ekonomske

---

¹ Usp. IVAN PAVAO II., *Tertio millennio adveniente*, KS (Dokumenti 101), Zagreb, 1996, br. 10.

² *Isto*.

promjene, da problem naviještanja u njoj treba postaviti sasvim novim izrazima. Mogli bismo reći da Europa koja se oblikovala uslijed složenih obrata posljednjeg stoljeća, postavlja izazov kršćanstvu i Crkvi korjenitije nego što to dosadašnja povijest poznaje, i ujedno otvara danas nove i stvaralačke mogućnosti naviještanja i utjelovljenja Evandjelja.”³ U tom smislu možemo reći da primjeri svetih Ćirila i Metoda mogu biti i nama danas u Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji trajni izazov, jer se posebna karizma njihovog navjestiteljskog djela upravo sastoji u činjenici da su znali usaditi klice i dati novi život oblicima i načinima ucjepljenja Evandjelja u crkveno, kulturno i društveno tkivo kao temelje nove i trajne sinteze kršćanskog života.⁴

Vladimir Dugalić
urednik

---

³ IVAN PAVAO II., Crkveno zajedništvo, svjedočenje i vjernost Saboru, br. 1. u: VIJEĆE BISKUPSKIH KONFERENCIJA EUROPE, *Evangelizirati 'sekulariziranu' Evropu*. KS (Dokumenti 80), Zagreb, 1986, str. 5-6.

⁴ Usp. *isto*, br. 2.